

CONVENȚIA nr.135

Cu privire la protecția drepturilor reprezentanților lucrătorilor la întreprinderi și înlesnirile acordate lor

(adoptată la Geneva la 23 iunie 1971.

În vigoare pentru Republica Moldova din 12 august 1997)

Conferința generală a Organizației Internaționale a Muncii, convocată la Geneva de Consiliul de administrație al Biroului Internațional al Muncii și întrunită la 2 iunie 1971 în cea de a cincizeci și șasea sesiune a sa,

luînd notă de dispozițiile Convenției asupra dreptului de organizare și negociere colectivă, 1949, care acordă protecție lucrătorilor împotriva tuturor actelor de discriminare ce aduc atingere libertății sindicale în materie de angajare,

considerînd că este de dorit să se adopte dispoziții complementare privind reprezentanții lucrătorilor,

după ce a hotărît să adopte diverse propuneri în legătură cu protejarea reprezentanților lucrătorilor în întreprinderi și cu înlesnirile ce trebuie să li se acorde acestora, problemă care constituie al cincilea punct de pe ordinea de zi a sesiunii,

după ce a hotărît ca aceste propuneri să capete forma unei convenții internaționale,

adoptă, la 23 iunie 1971, următoarea convenție care se va numi *Convenția din anul 1971 privind reprezentanții lucrătorilor*:

Articolul 1

Reprezentanții lucrătorilor din întreprinderi trebuie să beneficieze de o protecție eficientă împotriva oricăror măsuri care i-ar putea prejudicia, inclusiv desfacerea contractului de muncă, și care ar avea drept cauză calitatea sau activitățile lor de reprezentanți ai lucrătorilor, apartenența sindicală sau participarea la activități sindicale, în măsura în care acționează potrivit legilor, convențiilor colective sau altor aranjamente convenționale în vigoare.

Articolul 2

1. În întreprinderi trebuie să se acorde înlesniri reprezentanților lucrătorilor, pentru a putea să-și îndeplinească repede și eficient funcțiile lor.

2. Din acest punct de vedere, trebuie să se țină seama de caracteristicile sistemului de relații profesionale aplicate în țara respectivă, precum și de nevoile, importanța și posibilitățile întreprinderii interesate.

3. Acordarea înlesnirilor nu trebuie să împiedice buna funcționare a întreprinderii interesate.

Articolul 3

Sunt reprezentanți ai lucrătorilor, în înțelesul prezentei convenții, următoarele persoane, recunoscute ca atare de legislația sau practica națională:

a) reprezentanții sindicali, care sunt numiți sau aleși de sindicate sau de membrii sindicatelor;

b) reprezentanții aleși, care sunt liber aleși de lucrătorii din întreprindere, în conformitate cu dispozițiile legislației naționale sau ale convențiilor colective și ale căror funcții nu se extind la activități care în țările interesate sunt recunoscute ca aparținând prerogativelor exclusive ale sindicatelor.

Articolul 4

Legislația națională, convențiile colective, hotărârile arbitrate sau judecătorești vor putea determina categoria sau categoriile de reprezentanți ai lucrătorilor care urmează a avea dreptul la protecția și înlesnirile prevăzute de prezenta convenție.

Articolul 5

Când într-o întreprindere există, în același timp, reprezentanți sindicali și reprezentanți aleși, trebuie luate măsuri corespunzătoare de garanție pentru ca prezența reprezentanților aleși să nu fie folosită pentru a slăbi situația sindicatelor interesate sau a reprezentanților acestora, și pentru încurajarea cooperării, în toate problemele care îi privesc, între reprezentanții aleși, pe de o parte, și sindicatele interesate și reprezentanții acestora, pe de altă parte.

Articolul 6

Aplicarea dispozițiilor convenției va fi asigurată pe calea legislației naționale, a convențiilor colective sau pe orice altă cale conform cu practica națională.

Articolul 7

Ratificările formale ale prezentei convenții vor fi comunicate Directorului general al Biroului Internațional al Muncii, care le va înregistra.

Articolul 8

1. Prezenta convenție nu obligă decât pe membrii Organizației Internaționale a Muncii ale căror ratificări vor fi înregistrate de Directorul general

2. Ea va intra în vigoare după 12 luni de la înregistrarea de către Directorul general a primelor două ratificări din partea membrilor.

3. Pentru fiecare membru, această convenție va intra în vigoare după 12 luni de la data când ratificarea sa va fi înregistrată.

Articolul 9

1. Orice membru care a ratificat prezenta convenție o poate denunța la expirarea unei perioade de 10 ani de la data intrării inițiale în vigoare a convenției, printr-un act comunicat Directorului general al Biroului Internațional al Muncii și înregistrat de către acesta. Denunțarea nu va avea efect decât la un an de la înregistrarea sa.

2. Orice membru care a ratificat prezenta convenție și care, în termen de un an de la expirarea perioadei de 10 ani menționată în paragraful precedent, nu va face uz de posibilitatea de a o denunța, prevăzută de prezentul articol, se va obliga pentru o nouă perioadă de 10 ani și, în consecință, va putea denunța prezenta convenție la expirarea fiecărei perioade de 10 ani, în condițiile prevăzute de prezentul articol.

Articolul 10

1. Directorul general al Biroului Internațional al Muncii va notifica tuturor membrilor Organizației Internaționale a Muncii înregistrarea tuturor ratificărilor și denunțărilor care îi vor fi comunicate de membrii organizației.

2. Notificând membrilor organizației înregistrarea celei de a doua ratificări care îi va fi comunicată, Directorul general va atrage atenția acestora asupra datei la care prezenta convenție va intra în vigoare.

Articolul 11

Directorul General al Biroului Internațional al Muncii va comunica Secretarului general al Națiunilor Unite, conform art. 102 al Cartei Națiunilor Unite, informații complete privind orice ratificare și orice act de denunțare înregistrate conform articolelor precedente.

Articolul 12

Ori de câte ori va considera necesar, Consiliul de administrație al Biroului Internațional al Muncii va prezenta Conferinței Generale rapoarte asupra aplicării prezentei convenții și va examina dacă este cazul să înscrie pe ordinea de zi a conferinței problema revizuirii totale sau parțiale a acesteia.

Articolul 13

1. În cazul în care conferința va adopta o nouă convenție având ca obiect revizuirea totală sau parțială a prezentei convenții și în măsura în care noua convenție nu dispune altfel:

a) ratificarea de către un membru a noii convenții de revizuire va atrage, de plin drept, fără să mai opereze art. 9 de mai sus, denunțarea imediată a prezentei convenții, cu condiția ca noua convenție de revizuire să fi intrat în vigoare;

b) cu începere de la data intrării în vigoare a noii convenții de revizuire, prezenta convenție nu va mai putea fi ratificată de către membri.

2. Prezenta convenție va continua să rămână în vigoare, în forma și conținutul său, pentru membrii care au ratificat-o, dar care nu vor ratifica convenția de revizuire.

Articolul 14

Versiunile franceză și engleză ale textului prezentei convenții au aceeași valabilitate.